

10 mrt 2004 -12:00

Toespraak van Eerste Minister Guy Verhofstadt voor de Indische Gemeenschap

Toespraak van Eerste Minister Guy Verhofstadt voor de Indische Gemeenschap van Antwerpen.
Antwerpen, 9 maart 2004.

Toespraak van Eerste Minister Guy Verhofstadt voor de Indische Gemeenschap van Antwerpen.
Antwerpen, 9 maart 2004.

Dames en heren, Toen ik vier jaar geleden als voorzitter van de Europese Unie India bezocht, werd ik verwelkomd met het woord "namasté". Mijn kennis van Indische dialecten is niet zo groot, maar ik heb vernomen dat dit woord welkom betekent in het gudjarati. Ik heb mij laten vertellen dat dit de taal is die ook de Indische gemeenschap in Antwerpen spreekt. Graag zeg ik dan ook op mijn beurt "namasté" tot u.

Dames en heren, Het geografisch verschil tussen India en België is vrij groot. India heeft een oppervlakte en een bevolking dat bijna exact honderd maal groter is dan van België. Ook de uitdagingen van beide landen verschillen grondig. India heeft een mediane leeftijd van 24 jaar. In België is dat veertig jaar. De grote uitdaging in Europa namelijk de vergrijzing bestaat niet in India. Tijdens de globale economische crisis van de afgelopen jaren kende Europa nauwelijks economische groei. In India daarentegen was er zelfs in het zogenaamde rampjaar 2002 nog steeds een groei van meer dan 4 %. Ondanks die verschillen spelen beide landen een belangrijke rol in elkaars economie. Het kleine België is na de Verenigde Staten de grootste importpartner van India. Dat ligt uiteraard aan één belangrijke sector, één belangrijk product: de diamant. Het laatste wat een eerste minister van België dus kan doen, is het belang van de diamantsector onderschatten. De diamant heeft niet alleen wereldwijd een enorme omzet, in Antwerpen alleen al zorgt ze voor dertigduizend jobs. In een tijd dat werk prioriteit nummer één is, zijn die dertigduizend jobs van groot belang voor België. Dat is de reden waarom ik het zeer belangrijk vond om enkele maanden terug een gesprek te hebben met De Beers. Het positieve resultaat van dit gesprek is het gevolg van een wederzijds engagement. De Beers hebben zich geëngageerd om in Antwerpen te blijven en er verder te investeren, wij hebben ons geëngageerd om de sector de mogelijkheden te blijven geven die ze in het verleden hadden en dankzij de welke de diamantsector in België is uitgegroeid tot de top van de wereld. Die top in België te houden is een bewuste strategie. In de wereldwijde concurrentie van vandaag is dit trouwens de enig mogelijke strategie. Daarom zijn wij ook zeer tevreden dat we het trotse thuisland zijn van de wereldtop in verschillende sectoren. Enkele dagen terug is Interbrew, een brouwerij uit Leuven, de grootste brouwerij van de wereld geworden door een samengaan met AmBev. Het is bekend dat we in België de beste chocolatiers hebben. En het schijnt dat we de beste frieten maken. Dit is een goede combinatie om ook in andere sectoren de beste ondernemers en ondernemingen aan te trekken. In die zin ben ik blij en vereerd dat de Indische top diamantbedrijven, zich in België gevestigd hebben. Dat ongeveer een derde van deze Indische gemeenschap intussen de Belgische nationaliteit heeft verworven, toont niet alleen aan dat het blijkbaar goed leven is in België. Het toont ook aan dat u nog altijd vertrouwen heeft in de toekomstkansen van de Belgische economie. Ik wil u daarvoor bedanken, want dat vertrouwen was misschien niet zo evident. We hebben immers allemaal hard moeten werken om de motor van onze economie na de tragische gebeurtenissen van 11 september 2001 draaiende te houden. We hebben met de regering bijvoorbeeld inspanningen moeten leveren om de belastingsverlaging staande te houden, in tegenstelling tot onze buurlanden waar de belastingen werden verhoogd. Het positieve gevolg van die belastingsverlaging is evenwel geweest dat de consument eind 2003 de economie in België weer een nieuwe stimulans heeft gegeven. Iets wat in de cijfers van het eerste kwartaal van 2004 ook in de diamantsector te merken is. Een andere concrete maatregel die we hebben genomen is de fiscale amnestie die op kruissnelheid moet komen in de tweede helft van 2004 en die nieuwe investeringen in onze economie met zich mee zal brengen. Toch blijven de uitdagingen nog zeer groot. We hoeven daarvoor alleen maar de groeicijfers van Europa en India naast elkaar te leggen. Europa stagneert terwijl India sterk

groeit, zelfs in economisch moeilijke tijden. De Indische demografie voorspelt dat die groei zich zal doorzetten. En dat is uiteraard zeer positief. Maar als Europa niet wil achter geraken en een regio wil blijven waar het goed is om te leven, dan dringen er zich keuzes op. Ofwel leggen we er ons bij neer dat we binnenkort een museum worden, zoals een Indische professor het onlangs verwoordde. Ofwel nemen we het heft in handen en voeren we hervormingen door. Hoewel ik van musea houd, zou ik er liever niet in wonen. We hebben met deze regering dus gekozen voor de tweede optie, we hebben gekozen voor hervormingen. Dat is de reden waarom we speciale tweedaagse ministerraden organiseren. Dat is de reden waarom we concrete beslissingen nemen om onze economie opener en sterker te maken. Dat is de reden waarom we kiezen voor 200.000 nieuwe jobs. Dat is de reden waarom we ervoor kiezen om van België een land te maken waar in verschillende sectoren de top van de wereld aanwezig is. Dames en heren, Het doet mij groot plezier dat u hier in Antwerpen werkt, woont en wil blijven wonen. U bent een belangrijke schakel in onze economie en dus in onze toekomst. Van mij mag u verwachten dat ik de komende maanden en jaren zal blijven hervormen. Dat is mijn garantie dat ook voor de Indische gemeenschap, net zoals voor iedereen die in België woont, dit een land is waar het ook in de toekomst aangenaam is om te wonen en te werken.